

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏମ୍ ସି ସଂଖ୍ୟା 279/2023

ରାଜ୍ୟେ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ

....

ଆବେଦନକାରୀ(ମାନେ)

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜେ. ଭୂୟାଁ, ଅଧିକାରୀ

-ବନାମ-

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ

....

ପ୍ରତିପକ୍ଷ(ମାନେ)

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବି. କେ. ରଗଡ଼, ଏଜିଏ

ପୀଠାସୀନ : ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶିବ ଶଙ୍କର ମିଶ୍ର

ରାୟ

31.01.2024

ଆଦେଶ ସଂଖ୍ୟା

04.

1. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶୁଣିଲୁ ।

2. ଆବେଦନକାରୀ ସିଆର୍.ପି.ସିର ଧାରା 482 ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସମଗ୍ର ଅପରାଧକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ 26.12.2022 ତାରିଖ ବିଶିଷ୍ଟ ସଂଜ୍ଞାନ ରାୟର ସି.ଟି. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା. 38/2022ରେ ବିଜ୍ଞ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଚାରପତି, ପୁଲବାଣୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଆଦେଶ ଏହି ଆଧାରରେ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଅନ୍ୟ ସହ-ଅପରାଧୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯଥା

ରାଜେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ ଓରଫ ଲିଚନ୍, ଅର୍ଜୁନ ବେହେରା ଏବଂ ଦେବରାଜ ପ୍ରଧାନ ଓରଫ ଦଧିଆଙ୍କୁ ବିଚାରଣର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ପରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 14.08.2023 ତାରିଖର ରାୟ ଦ୍ଵାରା ଦୋଷମୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

3. ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗର ଅନୁଯୋଗ ହେଉଛି ଯେ ସେ ଅପରାଧୀ ଯାନର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । ସେ ଯାହାହେଉ, ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ନିଷିଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ଅଭିଳେଖରେ ସ୍ଥାନିତ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀ ସି.ଟି. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା. 38 / 2022 ଏବଂ 38(A) / 2022ରେ ବିଜ୍ଞ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୁଲବାଣୀଙ୍କ 14.08.2023 ତାରିଖର ରାୟକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ରାୟର ଅନୁଲେଦ ସଂଖ୍ୟା. 12 ଏବଂ 13 ଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଆବେଦନର ନିକାଶ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଟେ ଯାହା ନିମ୍ନରେ ପୁନଃ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି:-

“12. ଅଭିଯୋଜନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକର ବିଶ୍ଳେଷଣରୁ, ପୁଲିସ ଦ୍ଵାରା ଜବତ ହୋଇଥିବା ଗଞ୍ଜେଇର ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ ଜବତର ଅଭିଯୋଗ ବିଷୟରେ ଆତ୍ମବିଶ୍ଵାସ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ନାହିଁ ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ସ୍ଵାଧୀନ ସାକ୍ଷୀମାନେ ଜବତ ହୋଇଥିବା ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅସ୍ଵୀକାର କରିଛନ୍ତି, ପିତଳ ମୋହର କେବେବି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଠାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇନାହିଁ, ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ବିବୃତି ଅଭିଳେଖିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକରେ ଗୁରୁତର ଅସଙ୍ଗତି ରହିଛି ଏବଂ ଏହା ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଏନ୍.ଡି.ପି.ଏସ୍

ଅଧିକାର ଧାରା 20(b)(ii)(C)/29 ଅନୁଯାୟୀ
ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ
ଅକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ନାହିଁ ।

13. ମୋଟ୍ ଉପରେ, ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଯେ ଅଭିଯୋଜନପକ୍ଷ
ତାଙ୍କର ମାମଲା ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଲଗାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗକୁ
ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ଫଳସ୍ୱରୂପ,
ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏନ୍.ଡି.ପି.ଏସ୍ ଅଧିକାର
ଧାରା 20(b)(ii)(C)/29 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ
ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇନାହାନ୍ତି ଏବଂ
ଏଡ୍ୱାର୍.ପି.ସିର ଧାରା 235(1) ଅନୁଯାୟୀ
ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯଦି ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ତାଙ୍କୁ ଅଟକ ରଖିବାର ଆବଶ୍ୟକତା
ନାହିଁ ତେବେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ରାଜେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ ଓରଫ
ଲିଟନ୍ ତୁରନ୍ତ ମୁକ୍ତ ହେବେ । ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ଯଥା ଅର୍ଜୁନ ବେହେରା ଏବଂ ଦେବରାଜ ପ୍ରଧାନଙ୍କୁ
ସିଆର୍.ପି.ସିର ଧାରା-437(A) ଅଧୀନରେ - ଲାଗୁ
ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ/ସୀମାବଦ୍ଧତା ଅନୁଯାୟୀ,
ଜାମିନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକାରଗୁଡ଼ିକରୁ ମୁକ୍ତି
କରାଯିବ ଏବଂ ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ
ତୁରନ୍ତ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ ।”

4. ରାୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ
ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ରାସାୟନିକ ବିଶ୍ଳେଷଣର ବିବୃତି ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରିନାହାନ୍ତି
ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଜନଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ
କରିନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ଗିରଫ
କରାଯାଇଥିବା ସହ-ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷନାମା ନଥିବାର
କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି ଯେ ସେ

ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯାନର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରୁ ନିଷିଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ନଥିଲେ ।

5. ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀ, ଶ୍ରୀ ରଗଡ଼ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁରୋଧକୁ ବିରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ତଥାପି, ଯେହେତୁ କୌଣସି ରାସାୟନିକ ବିଶ୍ଳେଷଣ ବିବୃତି ନଥିବାରୁ କରାଯାଇ ନାହିଁ ତେଣୁ ସେ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ବିବାଦରେ ଆଣିପାରିଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ସହ-ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବିଚାରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିବାବେଳେ କୌଣସି ସ୍ଵାଧୀନ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଭିଯୋଗକୁ ସମର୍ଥନ କରିନାହାନ୍ତି ।

6. ମାମଲାର ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ମୋର ମତ ହେଉଛି ଯେ ବିବୃତିରେ ଉପଲବ୍ଧ ପ୍ରମାଣର ବଳ ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବିଚାରକୁ ନେବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ତେଣୁ, ନ୍ୟାୟର ଲକ୍ଷ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସମଗ୍ର ଅଭିଯୋଗ ନାକଚ ହେବା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ଲାଭପ୍ରଦ ହେବ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ପରିସ୍ଥିତି ସହ ଜଡ଼ିତ ଅଟେ । **ଅନନ୍ତ ମିଶ୍ର ଓରଫ ଅମିତ ମିଶ୍ର ଓରଫ ସୁର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ମିଶ୍ର ବନାମ ଯୁ.ପି. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ** ମାମଲାରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମାନ ପରିସ୍ଥିତିର ସ୍ଥିର/ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବା ସମୟରେ ସିଆର.ପି.ସି ଅଧୀନରେ ଧାରା 482 ଅନୁଯାୟୀ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମଗ୍ର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ନାକଚ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହି ରାୟର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶଟି

ନିମ୍ନମତେ ପଢ଼ାଯାଉଛି: -

“ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ରାୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ, ଏହା ବହୁ ମାତ୍ରାରେ ସ୍ଵଳ୍ପ ଅଟେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ଧରିଛନ୍ତି ଯେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପରିସାଧ୍ୟକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ଯଦି ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସମୁଦାୟ ଅନୁରୂପ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସହ-ଅପରାଧୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ଅପରାଧକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପୋଷଣୀୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ, କୌଣସି ପୃଥକ ସାକ୍ଷୀ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ସମାନ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପରିସାଧ୍ୟ ଆଧାରରେ, ମୁଖ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା ନଥାଏ, କେବଳ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତରେ ଉପସଂହାର ଶୁଣାଇବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ମୂଲ୍ୟବାନ ସମୟକୁ ନଷ୍ଟ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅପରାଧକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।”

ସେହିଭଳି, ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ *ଦିୱାନ ସିଂ ବନାମ ରାଜ୍ୟ* ଯାହା

*AIR 1966 ALL 19*ରେ ବିବୃତ ଅନ୍ୟ ଏକ ମାମଲାରେ ସେହି ସମାନ ମତ

ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ରାୟର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶଟି ନିମ୍ନମତେ ପଢ଼ାଯାଉଛି:-

“5. ବିଜ୍ଞ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ରାୟ ଅପରାଧକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା. 262/1963ରେ ମନୋଲିୟାରଙ୍କ ବାତିଲ ହୋଇଥିବା ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି କୌଣସି

ଆପଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ, ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଛି । ଏହି ସତ୍ୟ ଉପରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ବିଜ୍ଞ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏକ ବୈଷୟିକ ଆଧାରରେ ମନୋହରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ କାରଣ, ତାଙ୍କ ମତରେ, “ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଆରୋପିତ ଆଗ୍ରେୟାସ୍ତର ପରିଚୟ ଉପରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରି ଏକସ୍ୱ ଦୁର୍ବଳତାରେ ପୀଡ଼ିତ ଅଟନ୍ତି ।” ସେ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଅଭିଯୋଜନପକ୍ଷଙ୍କର ପ୍ରମାଣକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିଲେ । ମନୋହରଙ୍କୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିବାରେ ବିଜ୍ଞ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ଅଧିକ ପସନ୍ଦଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବତା ହେଉଛି ଯେ ସେହି ସମାନ ଅଭିଯୋଗରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଗିରଫ ହୋଇଥିବା ମନୋହରଙ୍କୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଜନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ସମାନ ପ୍ରମାଣ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି, ଯେତେବେଳେକି ତାଙ୍କ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନ ଇଟାଖାଠର ବିଜ୍ଞ ପ୍ରଥମ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଛି । ସମାନ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଏବଂ ସେହି ସମାନ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ମନୋହରଙ୍କ ଦୋଷମୁକ୍ତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯାହା କାଏମ ରହିଛି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ବଜାୟ ରଖିବା ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ ।

6. ଯଦି ସମାନ କାରବାରରେ ଏବଂ ସମାନ ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ହୋଇଥିବା ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ, ସମାନ ଅଭିଯୋଗରେ, ପୃଥକ ଭାବରେ, ବିଚାର କରାଯାଏ, ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଯେକୌଣସି କାରଣ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣକ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ଆଇନରେ ଏକ ଅସମ୍ମାନଜନକ ସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରିବ ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଶାସନ ଉପରେ ଲୋକଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ

ଦୋହଲାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ନ୍ୟାୟ କେବଳ କରାଯିବା ଭଳି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ହେବା ଭଳି ମଧ୍ୟ ମନେ ହୁଏ । ତେଣୁ, ମୋର ସ୍ୱଳ୍ପ ମତ ହେଉଛି ଯେ ଯେପରି ପ୍ରୀତମ ସିଂହ ବନାମ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ମାମଲାରେ ଧରାଯାଇଛି, (S) AIR 1956 SC 415, ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିବା ନୀତି ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଲାଗୁ ହେବ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧିର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପୋଷଣୀୟ ନୁହେଁ ।”

7. ତଦନୁସାରେ, ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ସି.ଟି. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 38/2022ରେ ବିଜ୍ଞ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ପୁଲବାଣୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା 26.12.2022 ତାରିଖର ସଂଜ୍ଞାନ ଆଦେଶ ନାକଚ କରିଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ବିଷୟ ସହ ଜଡ଼ିତ ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସମଗ୍ର ଅଭିଯୋଗନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିଦିଆଯାଇଛି ।

(ଏସ୍.ଏସ୍. ମିଶ୍ର)
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ

ଅସ୍ୱୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟତ୍ତ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଅନୁବାଦକ : ଶ୍ରୀ ଓଜସ୍ୱୀ କୁମାର ସାହୁ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ : କଟକ